

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 42 0 K 055217 22 Kž
Zenica, 26.01.2023. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Nermin Tešnjak, kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Ismar Jukić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amara Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženih Edise Šarić, kći M. iz T., Ulica ..., Adaleta Bedak -Tahirović, kći E. iz Z., ..., Musa Ermina, sin N. iz V., ..., Osmić Hakije, sin Š. iz Z., ... i Salamović Mihreta, sin S. iz O., Ulica ..., zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383 st.1 KZ FBiH, u vezi sa članom 31 KZ FBiH, povodom žalbe Kantonalnog tužiteljstva Zenica, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 055217 22 K od 09.09.2022. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 26.01.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba Kantonalnog tužiteljstva Zenica kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 055217 22 K od 09.09.2022. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zavidovićima, broj: 42 0 K 055217 22 K od 09.09.2022. godine, optuženi Edisa Šarić, Adaleta Bedak -Tahirović, Musa Ermina, Osmić Hakija i Salamović Mihret, u skladu sa odredbom čl. 299 tačka c) ZKP FBiH, oslobođeni su od optužbe da su počinili krivično djelo zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 1. KZ F BiH u vezi sa članom 31. KZ F BiH.

Navedenom presudom je odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava suda.

Protiv prvostepene presude Kantonalno tužiteljstvo Zenica podnijelo je žalbu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka (član 311. tačka a), u vezi sa članom 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH i 312. stav 2. ZKP FBiH, zbog pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja (član 311. tačka c) u vezi sa član 314. stav 1. ZKP FBiH,) te je predloženo da se žalba uvaži, pobijana presudu ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Branitelj optuženih Edise Šarić, Musa Ermina, Osmić Hakije i Salamović Mihreta, advokat Nedžad Babić iz Zenice, kao i branitelji optužene Adaleta Bedak -Tahirović, advokati Topčić

Sead i Melina Hukić iz Zenice u odgovoru na žalbu navode da žalbom Kantonalnog tužitelja nisu dovedena u sumnju utvrđenja prvostepenog suda, koji je u postupku potpuno i pravilno utvrdio činjenično stanje i na isto pravilno primjenio materijalno pravo, a da pri tome nije počinio nikakvu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, zbog čega su predložili da se žalba odbije i prvostepena presuda potvrdi.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu kantonalnog tužitelja Sanjina Kulenovića, branitelja optuženih Vanja Kovačević i Topčić Seada iz Zenice.

Ovaj sud je razmotrio žalbu Kantonalnog tužiteljstva Zenica, izjavljenu protiv prvostepene presude, pa je nakon izvršenog uvida u cjelokupan krivični spis, odlučeno kao u izreci, a iz sljedećih razloga:

U žalbi se ističe da je pobijana presuda rezultat bitne povrede odredbi krivičnog postupka, s obzirom da je u presudi sud propustio cijeliti sve dokaze, koji su provedeni na glavnom pretresu, što je rezultiralo pogrešno utvrđenim činjeničnim stanjem, čime su povrijeđene odredbe člana 296. stav 2. ZKP-a FBiH. Žalitelj smatra da sud nije pravilno ocijenio dokaze, imajući u vidu utvrđeno činjenično stanje i to da je M. B. dana 30.09.2016. godine imenovana na poziciju izvršnog direktora za pravne poslove JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, iako nije imala potrebno radno iskustvo u struci, a da je dužnost optuženih kao odgovornih osoba kao članova Komisije za izbor kandidata za upravu JP „Šumsko privredno društvo Zeničko-dobojskog kantona“, bila da utvrde, da li kandidat ispunjava uvjete predmetnog radnog mjesta, za koje je potrebna visoka stručna sprema VII stepen, kao i 5 (pet) godina radnog iskustva u struci, shodno važećem Pravilniku tog društva. Žalitelj smatra da je sud, s obzirom na naprijed istaknute činjenice, izveo zaključak, suprotno analognim i važećim zakonskim propisima, da nema dokaza da su optuženi počinili predmetno krivično djelo, te da je u konkursu trebalo biti precizno navedeno da se traži radni staž nakon sticanja VSS sprema, odnosno u struci. Također, u žalbi se ističe da je sud, rješavajući predmet postupka u korist optuženih povrijedio član 15. ZKP FBiH, kojim je propisana jednakost u postupanju, gdje je propisano da je sud dužan stranke i branitelje tretirati na jedan način i svakoj strani pružiti jednake mogućnosti u pogledu pristupa dokazima i njihovom izvođenju na glavnoj raspravi. U konkretnom slučaju zabranom postavljanja većeg broja pitanja tužitelju je onemogućeno da se ispita svjedok.

Žalba nije osnovana.

Suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora nalazimo da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na isto pravilno primjenio materijalno pravo, te da prilikom donošenja pobijane presude nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka.

Istaknuti žalbeni prigovor, u pogledu postojanja bitne povrede odredaba krivičnog postupka, po ocjeni suda, također nije osnovan. Naime, uvidom u obrazloženje pobijane presude, proizilazi da je prvostepeni sud brižljivo i savjesno ocijenio sadržaj svih izvedenih dokaza smislu odredbe člana 296. stav 2. ZKP FBiH, te je svim dokazima poklonio dužnu pažnju, te određeno i cjelovito naveo razloge zbog čega je određene dokaze prihvatio i u kom dijelu. Razlozi o odlučnim činjenicama, koje su po nalaženju ovog suda pravilno utvrđene u konkretnoj krivičnoj stvari, prvostepeni sud je na detaljan način istakao u obrazloženju presude, dajući ocjenu svih izvedenih dokaza, te ti razlozi nisu u međusobnoj suprotnosti, niti sadrže bilo kakve kontradiktornosti koje bi dovele u pitanje razumljivost, određenost i pravilnost zaključaka prvostepenog suda.

Dakle, ne stoje navodi žalbe da je prvostepeni sud počinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH.

Prema obrazloženju pobijane presude proizilazi, nespornim da je Nadzorni odbor JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići donio Odluku o imenovanju Komisije za izbor kandidata za upravu preduzeća broj 02-E-63/16 od 14.09.2016.godine, te da su optuženi članovi te Komisije, s tim da je Edisa Šarić dipl. pravnik predsjednik Komisije, dok su ostali optuženi članovi komisije. Također, nesporno je da se B. M., koja je dana 24.06.2014.godine diplomirala na Univerzitetu u Travniku, Pravni fakultet i stekla akademsku titulu i stručno zvanje Bachelor/Bakalaureat općeg prava, prijavila na navedeni Javni konkurs za imenovanje direktora i izvršnih direktora, na poziciju Izvršni direktor za pravne poslove i da je uz prijavu, između ostalog, dostavila kraću biografiju, ovjerenu kopiju diplome i potvrdu o radnom iskustvu izdatu od Službe za kadrovske i opće poslove JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići broj 07-2-229/16 od 30.08.2016.godine. Dalje se utvrđuje nespornim, da su optuženi kao članovi Komisije za izbor i imenovanje članova Uprave JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, sastavili Zapisnik broj: 02-Z-64/16 od 20.09.2016.godine, u kojem je konstatovano, da je Komisija dana 20.09.2016.godine u 14,00 sati u prostorijama Uprave Društva, održala sastanak, da su konstatovali da su na predmetni Javni konkurs dostavljene četiri prijave, između kojih je na poziciju broj 4 za Izvršnog direktora za pravne poslove dostavljena jedna prijava i to prijava B.M., Bachelor/Bakalaureat, općeg prava 240 bodova, da su sve prijave stigle na vrijeme, da su formalno pravno ispravne i da kandidati ispunjavaju uslove tražene u Javnom konkursu, da je Komisija obavila intervju sa četiri kandidata, među kojima je i B.M. i da je na osnovu obavljenog intervjua, utisaka i saznanja stečenih u dosadašnjem radu u organima preduzeća, na osnovu odluke svakog člana Komisije utvrđen prijedlog rang liste kandidata, između ostalog i kandidata za Izvršnog direktora za pravne poslove, tako da je za tu poziciju predložena B. M., Bachelor/Bakalaureat, općeg prava sa 18 godina radnog staža. Također, nije sporno, da je Nadzorni odbor JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići, na osnovu rang liste dostavljene od strane Komisije za izbor kandidata za Upravu preduzeća donio Odluku broj 02-IV-86/16 od 30.09.2016.godine, kojom je imenovao B.M., Bachelora općeg prava za Izvršnog direktora za prave poslove JP ŠPD ZDK d.o.o. Zavidovići na period od 4 godine od dana imenovanja, te da je nakon toga, sa B. M. zaključen Ugovor o radu broj 02-IX-86-1/16 od 01.10.2016.godine za radno mjesto Izvršni direktor za pravne poslove, a koji Ugovor je u ime Nadzornog odbora preduzeća potpisao predsjednik Nadzornog odbora. Od strane prvostepenog suda utvrđeno je optuženi imaju svojstvo odgovorne osobe u smislu odredbe člana 2. stav 6 KZ FBiH s obzirom da im je kao odgovornim osobama u privrednom društvu povjeren određeni krug poslova, koji se odnose na primjenu zakona ili propisa donesenih na osnovu zakona, ili općeg akta privrednog društva ili druge pravne osobe u upravljanju i rukovanju imovinom.

Imajući u vidu činjenično stanje koje je utvrdio prvostepeni sud, koje utvrđenje je od stane ovog suda u cjelosti prihvaćeno, žalbeni navodi kantonalnog tužitelja da je prvostepeni sud pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, kao i da je na isto pogrešno primjenio materijalno pravo, nisu osnovani.

Naime, u pobijanoj presudi, su navedeni razlozi o odlučnim činjenicama. U odnosu na te relevantne činjenice, prvostepeni sud je dao valjane razloge uz pravilnu primjenu odredbe člana 305. stav 7. ZKP FBiH, izveo i za ovaj sud prihvatljive zaključke i dao razloge određeno i potpuno, koje činjenice i zašto uzima kao dokazane ili nedokazane, dao je ocjenu svih izvedenih dokaza, te se potpuno određeno izjasnio kojim razlozima se rukovodio pri rješavanju kako činjeničnih, a tako i pravnih pitanja.

Naime, iz sadržine teksta objavljenog Javnog konkursa za imenovanje direktora i izvršnih direktora preduzeća, a koji je objavio Nadzorni odbor JP „ŠPD ZDK“ d.o.o. Zavidovići, u Službenim novinama FBiH broj 66 od 24.08.2016.godine, te 21.08.2016.godine u dnevnom listu Oslobođenje, proizilazi, da je konkurs objavljen za poziciju direktora i tri Izvršna direktora, između kojih i za poziciju Izvršnog direktora za pravne poslove, te da su u daljem tekstu Javnog konkursa nabrojani opći i posebni uvjeti, tako da su za poziciju Izvršnog direktora za pravne poslove pod posebnim uvjetima navedeni uvjeti visoka stručna sprema (VII/1 stepen) ili visoko obrazovanje Bolonjskog sistema, koje se vrednuje sa 240 ECTS bodova pravne struke i najmanje 5 godina radnog iskustva. Dakle, u tekstu Javnog konkursa, a koji je objavio Nadzorni odbor Društva pod posebnim uvjetima, koji se odnose na radno iskustvo, nije naznačeno, da li se radno iskustvo odnosi na radno iskustvo u struci, ili na uopćeno radno iskustvo od dana zaposlenja. Naime, zadatak optuženih kao članova Komisije bio je, da utvrde blagovremenost prijava kandidata, da li su prijave potpune i da li ispunjavaju ostale uvjete u skladu da objavom Javnog konkursa, da obave intervju sa kandidatima koji ispunjavaju uslove i da predlože rang listu, što su i učinili, te za konkursnu poziciju pod rednim brojem 4. predložili B.M., Bachelor/Bakalaureat, općeg prava sa 18 godina radnog staža. Pravilan je zaključak prvostepenog suda, da je trebalo biti decidno navedeno u tekstu konkursa, da se radi o radnom iskustvu u struci ili nakon sticanja diplome visoke stručne spreme, jer bi se samo na taj način, spriječila svaka zloupotreba i nagađanje. Slijedom navedenog pravilno primjećuje prvostepeni sud da predmetni Pravilnik poznaje i preciznije određivanje posebnih uvjeta, glede radnog iskustva, jer se kod opisa poslova za radno mjesto direktora Društva u članu 1. Pravilnika, navodi da su uvjeti za direktora Društva opći uslovi utvrđeni Zakonom o radu i VSS sa 5 godina radnog iskustva na rukovodećim poslovima, a kako je to i navedeno za poziciju broj 1 predmetnog konkursa, dok se u članu 4. Pravilnika za konkursnu poziciju broj 4. Izvršni direktor samo navodi kao poseban uvjet, 5 (pet) godina radnog iskustva.

Vijeće ovog suda nalazi potrebnim ukazati da subjektivnu stranu krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383 st.1 KZ FBiH, čini umišljaj. Navedeno proizilazi iz prirode ovih delikata, koji znače svjesno i voljno nezakonito postupanje u vršenju službe s namjerom pribavljanja određene koristi. Naime, na temelju provedenih dokaza ne mogu se pouzdano utvrditi činjenice i okolnosti iz kojih bi bilo vidljivo umišljajno postupanje optuženih. Ovo prvenstveno iz razloga nedorečenosti Javnog konkursa za imenovanje direktora i izvršnih direktora preduzeća, a koji je objavio Nadzorni odbor JP „ŠPD ZDK“ d.o.o. Zavidovići, u Službenim novinama FBiH broj 66 od 24.08.2016.godine, glede posebnih uvjeta koje kandidat mora da ispunjava, pa tako i samog Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnim mjestima u JP „ŠPD ZDK“ d.o.o. Zavidovići iz 2012.godine. Zbog navedenog pravilno zaključuje prvostepeni sud da se osuđujuća presuda može se zasnivati samo na potpunim i jasnim dokazima, te da sve što je u spoznajnom smislu manje od utvrđene pune istine (izvan razumne sumnje) podliježe principu „in dubio pro reo“ propisanom u članu 3. ZKP FBiH.

Slijedom prednjeg, neslaganje podnositelja žalbe sa sadržinom izvedenih dokaza, analizom i ocjenom istih, te zaključcima izvedenim od strane prvostepenog suda, na bazi utvrđenih relevantnih činjenica, samo po sebi ne može smatrati za formalne nedostatke pobijane presude u smislu apsolutno bitnih povreda odredaba krivičnog postupka i za pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, na način kako je to u žalbi tužitelja navedeno.

U žalbi se ističe da je sud, rješavajući predmet postupka u korist optuženih povrijedio odredbu člana 15. ZKP FBiH, zabranom postavljanja većeg broja pitanja tužitelju čime, mu je onemogućeno da se ispita svjedok.

Odredbom člana 278. ZKP-a FBiH propisano je da će sudija, odnosno predsjednik vijeća zabraniti pitanje i odgovor na pitanje koje je već postavljeno, ako je to pitanje po njegovoj ocjeni nedopušteno ili nevažno za predmet. Naime, u žalbi tužitelj ne konkretizira u čemu se ogleda nepravilna primjena navedene odredbe ZKP-a, zbog čega se navedeni prigovor ne može ni ispitati.

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se žalbom pobija prvostepena presuda, to je valjalo žalbu kantonalnog tužitelja odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu temeljem člana 328. Zakona o krivičnom postupku FBiH, potvrditi.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Nermin Tešnjak, s.r.